

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 255/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Birošom, Rázusova 1, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 21 C 29/2012 z 2. mája 2012, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 173/2012 zo 17. decembra 2012 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 78/2015 z 28. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. mája 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“),

ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 21 C 29/2012 z 2. mája 2012 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 173/2012 zo 17. decembra 2012 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Cdo 78/2015 z 28. januára 2015 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„V právnej záležitosti, ktorá sa viedla na Okresnom súde Humenné, č. k. 11 C 786/2002 o majetkoprávne vysporiadanie združenia fyzických osôb, som ako žalobkyňa požadovala od odporkyne [REDAKOVANÉ] zaplatenie podielu zo združenia, vo výške 46.471,48 € (1.400 000 Sk), s príslušným úrokom v čase kauzy.

Konajúci súd, Okresný súd Humenné, zákonným sudcom, JUDr. Koščom vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 11C 786/2002 zo dňa 08.06.2004, že žalobu zamietla stým, že ma zaviazal zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 281.690 Sk, ktorú zastupoval advokát JUDr. Hrubíšák, AK Humenné, ako aj 110 Sk trovy štátu.

Proti uvedenému rozsudku, som cestou advokáta JUDr. Sitarčíka AK Humenné, podala odvolanie, ktoré odvolací súd Krajský súd Prešov rozhodnutím č. k. 4 Co 60/2005 zo dňa 28. 04. 2005 potvrdil v celom rozsahu.

Na základe podnetu Generálneho prokurátora SR, Najvyšší súd SR, rozhodnutím č. k. 2 Mcdo 7/2006 zo dňa 28. 02. 2007, zrušil rozhodnutie tak prvostupňového, ako aj druhostupňového súdu odôvodnením, že oba súdy POCHYBILI a vec vrátili na nové konanie. Okresný súd Humenné, opätovne žalobu zamietol a to rozsudkom č. k. 11 C/23/2007 zo dňa 09. 03. 2010, zákonným sudcom JUDr. Koščom. Odvolací Krajský súd Prešov, rozhodnutím č. k. 1 Co 74/2007 zo dňa 25. 10. 2010 rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie, v písomnom vyhotovení odôvodnením viazanosti právneho názoru vyššieho stupňa.

K uvedenému skutkovému stavu, ktorý sa viedol na Okresnom súde Humenné, pod č. k. 11 C 786/2002 si dovoľujem poznamenať, že z dôvodu, že napadnuté citované rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, bola voči mojej osobe vedená exekúcia, ktorá mi spôsobila nielen osobnú a spoločenskú traumu, ale aj finančne poškodila, ktorej následky trvajú doposiaľ.

Rozhodnutím Krajského súdu Prešov, č. k. 1 Co 74/2007 zo dňa 25. 10. 2010 a vrátením spisu Okresnému súde Humenné vo veci už konal sudca Mgr. Sivák, ktorý rozhodnutím, č. k. 11 C 23/2007 zo dňa 24. 05. 2011 žalobe vyhovel, len čo do výšky istiny. Krajský súd Prešov rozhodnutím č. k. 11 Co 88/2011 zo dňa 22. 02. 2012, potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Humenné, čo do istiny a v časti príslušenstva a trov konania, vec vrátil na ďalšie konanie, o ktorom Okresný súd Humenné, č. k. 21 C 29/2012 zo dňa 02. 05. 2012 rozhodol tak, že mne žalobkyni priznal príslušenstvo len vo výške 9 % z vymáhanej istiny, t. j. 46.471,49 €, odo dňa 30. 03. 2012, a nepriznal trovy konania, ako aj požadovaný úrok z omeškania podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 2 Mcd 7/2006 zo dňa 28. 02. 2007. Odvolací súd Krajský súd Prešov citované rozhodnutie rozhodnutím č. k. 6 Co 173/2012 zo dňa 17. 12. 2012 potvrdil.

Voči uvedeným rozhodnutiam, som cestou advokátskej kancelárie Košice, advokátka JUDr. Holováčová podala dovolanie, ktoré NS SR uznesením č. k. 6 Cdo 78/2014 zo dňa 28. 01. 2015 odmietol.“

Sťažovateľka ďalej argumentovala, že v súvislosti s uvedeným právnym stavom uzatvorila so svojím právnym zástupcom JUDr. Sitarčíkom súdny zmier a na základe uznesenia okresného súdu sp. zn. 6 C 55/2014 z 28. októbra 2014 sa zaviazala zaplatiť mu sumu 5 100 € za poskytnutie právnej služby v mesačných splátkach. Proti sťažovateľke je v súčasnosti vedené exekučné konanie pod sp. zn. Ex 10/2014 týkajúce sa trov právneho zastúpenia JUDr. Sitarčíka ako následok exekúcie vedenej JUDr. Mazúrom, ktorá bola zastavená na základe dobropisu JUDr. Sitarčíka.

Podľa názoru sťažovateľky «bola poškodená nielen po finančnej stránke, ale voči mojej osobe ako účastníčke, tak sporového konania, vrátane exekučného postupu, konajúce

súdy hrubo porušili nielen upravujúce právne predpisy a konali v rozpore so zákonom, ale porušili Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavou SR garantované základné práva, ba čo viac, aj rozhodnutia ESLP, takto:

- porušili právo na spravodlivý súdny proces a zachovanie právnej istoty, podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, pretože nezohľadnili tak skutkový stav a nezaoberali sa dôvodmi, ktoré bolo potrebné v konaní zohľadniť, ba čo viac, i napriek ich vysloveniu, nerešpektovali objektívny stav – na jednej strane sami konštatujú, kedy združenie zaniklo, t. j. dňa 31. 12. 2001, na strane druhej tvrdia, že žalovaná sa do omeškania nedostala, lebo nevedela kedy združenie zaniklo. Súd sa vyvracia pretože na jednej strane zmluvu o združení zo dňa 13. 06. 1997 vyhlasuje za neplatnú a vtom istom výroku ju neguje, že určovací žalobu, že nedošlo k vytvoreniu združenia zamietla, súd nerešpektuje skutočnosť, že v čase vytvorenia združenia, nebolo potrebné tento vzťah uzatvárať písomnou formou – nakoľko neodškriepiteľné existovala v písomnej forme aj s určeným podielom, ktoré žalovaná porušovala – postačovala aj ústna dohoda – § 829 a nasl. OZ, nehovoriac, že som ako účastníčka združenia podávala daňové priznanie osve, ako aj žalovaná, čo príslušný Daňový úrad Snina potvrdil. Neobstojí preto tvrdenie žalovanej a súdu, že išlo o pracovno-právny vzťah, pretože JEDNOZNAČNE zo zmluvy o združení vyplýva, že tu nemožno použiť ust. Zákonníka práce z uvedených právnych skutočností – existencia združenia – a to, že som sa na práci v združení osobne zúčastňovala, nemá nijaký vplyv pre právne posudzovanie, či združenie existovalo alebo nie, viď III. ÚS 334/2007, II. ÚS 159/2007. Vzhľadom na to, že rozhodovacia prax všeobecných súdov je odlišná, podávam túto ústavnú sťažnosť, pretože by došlo k diskriminačnému rozhodnutiu a tento stav je neudržateľný, viď III. ÚS 328/2005, I. ÚS 236/2006.

- konajúci súd a to hlavne prvostupňový – Okresný súd Humenné – spôsobil vedomý prietah v konaní, pretože daná kauza, aj keď ju zoberieme z pohľadu právnej a faktickej zložitosti sporu, správaniu účastníkov konania a postupu samotného súdu, nehovoriac o „vyjadrení zákonného sudcu JUDr. Košča, že je jednoduchá a zvládnuteľná“ za 3 mesiace, ak nedôjde k dohode, nebol potrebný takýto postup – vedome predlžovať – odvolávajúc sa na rozhodnutie ÚS SR. III. ÚS 69/2011, hlavne však s dôrazom na relevantnú skutočnosť, že postup JUDr. Košča od času, keď NS SR zrušil rozhodnutie tak

prvostupňového, ako aj druhostupňového súdu, nevyžadoval vykonaný postup, vrátane faktu, že absolútne nezvládol fakt riešenia znaleckého posudku, ktorý som doslova slušne povedané „dotlačila“ k vykonaniu, aj prosbami u znalkyne, viď uznesenie ÚS SR, č. II. ÚS 423/2008 zo dňa 20. 11. 2008,

- porušenie mojich práv argumentujem aj skutočnosťou, že po rozhodnutí odvolacieho súdu – Krajský súd Prešov, č. k. 1 Co 74/2007 zo dňa 25. 10. 2010 došlo zo strany JUDr. Košča, v tom čase predsedu súdu, k vedomému porušeniu zásady ZÁKONNÉHO SUDCU, že zmenou rozvrhu práce odňal sebe kauzu a vec bola pridelená Mgr. Sivákovi, čím došlo k porušeniu nemožnosti odňatia veci zákonnému sudcovi, ak nie sú splnené zákonné dôvody a to: úmrtie, dlhodobá PN, preloženie na iný súd, preloženie na inú agendu, potiažne, že sudca stratil mandát sudcu, na základe skutočnosti, že bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin. Tento postup nielenže odporuje zákonu, osvojenej praxi súdov, ale odporuje akejkolvek logike, ba čo viac možno považovať aj za delikt voči Trestnému zákonu – zneužitie právomoci verejného činiteľa, pretože JUDr. Koščo išiel postupom z predsedu súdu na sudcu – nie opačne – nehovoriac o skutočnostiach, ktoré sú všeobecne známe, nebola ochota ich riešiť, ba čo viac, že kauza bola v personálnom prepojení na zainteresované osoby, bez ďalšieho konštatovania, viď zmena rozvrhu práce, ktorá bola vykonaná na jeho podnet – dodatok č. 3 k rozvrhu práce na r. 2010, bod 3, účinný dňa 12. 07. 2010 – ako predseda súdu, čo nepotrebuje ďalší akýkoľvek komentár, odporuje Vyhl. č. 118/2005 Z. z. a dikciám § 152 s dôrazom na ods. 4, 5, 6 § 170 ods. 5 Kancelárskeho poriadku pre súdy, čo potvrdzujú aj Vaše rozhodnutia č. k. III ÚS 212/2011, III. ÚS 390/2010,

- jedným z ďalších dôvodov, v ktorých vzhľadom na právo podať ústavnú sťažnosť, že bol porušený zákon a moje práva, vidím aj v tom, že JUDr. Koščo vedome porušil zásadu viazanosti právneho názoru vyššieho súdu – § 226 O. s. p. v jeho vydaných rozhodnutiach – čo potvrdzuje aj rozsudok NS SR č. k. 2 MCdo 7/2006 zo dňa 28. 02. 2007 a rozhodnutie Krajského súdu Prešov, č. k. 1 Co 74/2007 zo dňa 25. 10. 2010 – § 243 d ods. 1 O. s. p. Považujem preto aj rozhodnutie NS SR, č. k. 6 Cdo 78/20014 zo dňa 28. 01. 2015, v odôvodnení na strane 4 ods. 3, že tak nebolo vykonané písomnou formou za aroganciu, čo deklarujú aj rozhodnutia všeobecných súdov a osvojená súdna prax,

- moje ústavné práva konajúce súdy porušili aj pri zohľadnení inštitútu trov konania a trov právneho zastúpenia. Je neprijateľné a zákonu odporujúce, aby v rozhodovacej činnosti, konajúci sudca Mgr. Sivák mne ako žalobkyni nepriznal trovy konania, majúť na mysli trovy právneho zástupcu JUDr. Sitarčíka napriek tomu, že v spore som bola úspešná! Je irelevantné, aby súd pri rozhodovaní postupoval spôsobom, že spočítal tak istinu plus príslušenstvo a z jej objemu vyvodil právny názor podložený rozhodnutím, že v spore som nemala 100% úspech a preto rozhodol, že výdaje môjho právneho zástupcu znášam ja, čoho vrcholom je zaplatenie trov štátu, pretože to ABSOLÚTNE odporuje logike ust. § 137 a nasl. O. s. p., s dôrazom na dikciu § 142 ods. 1 O. s. p., pretože PRÍSLUŠENSTVO nie je podmienkou úspechu vo veci samej, nehovoriac o neodškriepiteľnom fakte a skutočnosti, že nie mojou vinou predmetný spor sa viedol tak dlho, vrátane skutočnosti, že absolútne nechápem nie logiku, ale právne posúdenie pri rozhodovaní Mgr. Siváka, ktorý nezohľadnil dobu, ktorá prebehla do času, keď mu spis bol pridelený a vo veci konal ako zákonný sudca, teda nezohľadnil petit, ktorý deklaroval pred ním už aj NS SR, ktorý zrušil rozhodnutie tak Okresného súdu Humenné, ako aj Krajského súdu Prešov, pretože vo veci POCHYBILI, čiže nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodli na ujmu mojich zákonných práv, v rozpore so zákonom. Porušenie zásady úspechu v konaní a znášania trov konania a trov právneho zastúpenia spôsobili aj výdaje, ktoré mi vznikli v exekúcii vedenej JUDr. Mazurom, jeho číslo Ex 316/2006, na základe poverenia Okresného súdu Humenné, č. k. 12 Er/126/2006. Táto exekúcia bola zastavená dňa 31. 12. 2009. V súčasnej dobe je voči mne vedená exekúcia JUDr. Špičkom, č. k. Ex 10/2014, na základe poverenia Okresného súdu Humenné, č. k. 5702 074610 zo dňa 12. 02. 2014 vo výške 336 € s prísl., ako dopad kauzy, exekúcii, ktorú viedol voči mne súdny exekútor JUDr. Mazur, táto bola zastavená a ide trovy, JUDr. Sitarčíka (môj právny zástupca), čo potvrdzujú aj Vaše rozhodnutia, ktoré sú citované na str. 3 ods. 1.,

- mám za to, že boli porušené moje základné ústavou garantované práva aj z toho pohľadu, že ani GP SR, ako aj Minister spravodlivosti SR, MS SR a predsedkyňa Okresného súdu Humenné a verejná ochrankyňa práv nevyužili svoje zákonné postavenie a opatrenia, aby postup súdov v predmetnej veci dali na pravú mieru, ktorú v podstate možno rozdeliť na dva samostatné prípady, t. j. prvý prípad, keď rozhodoval sudca JUDr. Koščo a jeho

rozhodnutia č. k. 11 C 786/2002, zo dňa 08. 06. 2004, č. k. 11 C 23/2007, zo dňa 09. 03. 2010 a druhý prípad, sudca Mgr. Sivák a jeho rozhodnutia č. k. 21 C 29/2012, zo dňa 02.05.2012 mimo istiny č. k. 11 C 23/2007, zo dňa 24. 05. 2012, ako aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov, č. k. 6 Co 173/2012, zo dňa 17. 12. 2012, č. k 4 Co 60/05, zo dňa 28. 04. 2005 a v konečnom dôsledku rozhodnutie NS SR č. k. 6 Cdo 78/2014 zo dňa 28. 01. 2015, boli vydané na moju ujmu, v rozpore so skutkovým stavom, odporujúc zákonu, čím spôsobili deformáciu práva, každé svojím dielom pretože:

*porušili princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva,
porušili zásadu neodňateľnosti práva zákonného sudcu, spôsobili prieťah konaní,
nerešpektovali zásadu viazanosti právneho názoru vyššieho stupňa, nerešpektovali
zásadu úspechu v konaní, náhradu trov konania,
spôsobili na môj úkor finančnú ujmu.»*

Na základe uvedeného sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ], bytom Snina, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, základné právo nebyť odňatý zákonnému sudcovi, základného práva na prerokovanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 1,2 Ústavy SR a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu Humenné č. k. 21 C 29/2012 zo dňa 02. 05. 2012 a Krajského súdu Prešov č. k. 6 Co 173/2012, zo dňa 17. 12. 2012 porušené boli.

2. Rozsudok Okresného súdu č. k. 21 C 29/2012 zo dňa 02. 05. 2012, Krajského súdu Prešov č. k. 6 Co 173/2012, zo dňa 17. 12. 2012 a Najvyššieho súdu SR č. k. 6 Cdo 78/2015 zo dňa 28. 01. 2015 zrušuje a vec vracia na ďalšie konania.

3. Okresný súd Humenné, Krajský súd Prešov a Najvyšší súd SR sú povinní uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy tohto konania, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby... celková odmena 355,73 € s DPH na účet právneho zástupcu JUDr. Juraja Biroša, ktorý v mojom mene koná do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Sťažovateľka súčasne požiadala ústavný súd o poskytnutie ochrany ňou označených práv aj po zákonom ustanovenej zákonnej lehote a súčasne o odklad vykonateľnosti rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 6 C 55/2014 z 28. októbra 2014 o schválení súdneho zmieru.

II.

Sťažovateľka doručila ústavnému súdu 2. júna 2015 podanie, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámila, že svoju sťažnosť doručení ústavnému súdu berie späť v plnom rozsahu z dôvodu duplicitne podanej sťažnosti v tej istej veci, a navrhla, aby ústavný súd v súlade s § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konanie zastavil.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť okrem iného rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (porov. II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak ústavný súd musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľky a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že späťvzatie sa nepripúšťa. Vychádzal pritom aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu sťažnosti došlo z dôvodu, že na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 7190/2015 prebieha konanie s identickými účastníkmi, zhodným predmetom konania, ako aj rovnakými skutkovými okolnosťami.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2015